

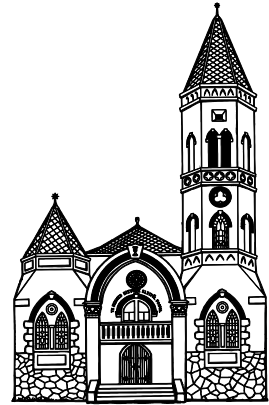
Budapest-Budafoki Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2024. Karácsony

Karácsonyi találkozás

„Íme az ajtó előtt állok, és zörgetek, ha valaki: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” Jel. 3:20.

Az adventi hetek és a várva-várt ünnep a találkozások időszaka is. Sokan várják ilyenkor a rég nem látott rokonokkal a találkozást, a meghitt ünneplést, a közösen elfogyasztott finom falatokat. Megint mások ellenben kissé nehézkesen veszik rá magukat az inkább elkerülni vágyott rokonlátogatásokra. Sokféle kapcsolat, ezerféle találkozás. Mindeközben pedig elfelejtjük, hogy a karácsonyi történet az Istennel való találkozás, egy előre bejelentett, ám a fogadó fél által mégsem várt látogatás története. Ez a látogatás ugyan mintegy kétezer éve történt, de a mai napig – Jézus szavai szerint legalábbis – újra és újra megtörténik, amikor nagyon személyes módon kopogtat a szívünk ajtaján.

Alig néhány hónapja költöztünk be a parókiára, amikor elhatároztuk, hogy kiköttejük a csengőt, hiszen a néhány hetes kisgyermekünket valahogy mindig altatás időben ébresztette fel a vendégek csengetése. Miután pedig minden érkező kopogtatásra volt kényszerítve azt vettük észre, hogy sokkal nyugodtabb az életünk. Mintha jóval kevesebben kerestek volna bennünket, már másnaptól kezdődően alig-alig jöttek a látogatók. Ám nem ők voltak kevesebben, hanem mi hallottuk meg ritkábban az érkezésüket. A kopogtatás, az ajtón zörgetés nem a legerőszakosabb, lehangosabb módja annak, hogy a vendég jelezze a megérkezését. Jézus azonban mindig ilyen udvarias csendben érkezik, tolakodás nélkül, ami a mi részünkről ezért figyelmet, elcsendesedést igényel.

A Krisztussal való találkozás azonban nem csupán csendet igényel. Ennél többről van szó: olyan hit kell hozzá, amely engedi Istennek, hogy Istenként jelenjen meg, egyszerűbben fogalmazva: olyan legyen, amilyen csak lenni akar. El kell tehát engednünk a saját előítéleteinket, dédelgetett vágyainkat és álmainkat, engedni kell, hogy Ő maga mutakozzon be nekünk. Egy korábbi élményem talán megvilágítja mindezt. Néhány évig egy társasházban laktam, és hosszú hónapokig lakott felettünk egy igencsak hangos család. A család tagjait hallottam csendes és hangos beszélgetés közben, hallottam, hogy milyen műsorokat néznek a tévén, de sokszor még a vacsorájuk menüjét is sikerült rekonstruálni. Sok olyan beszélgetés is leszűrődött, ami nem ránk tartozott, máskor azonban éppen csak annyit érzékeltünk: itthon vannak, de nem tudtuk, mit is csinálhatnak. Ám egyszer,

hónapok múlva kopogtattak az ajtónkon. Ezúttal meghallottuk, kimentünk és egy kedves fiatalember állt ott, egy kérdéssel fordulva hozzánk. Kiderült, hogy ő a felső szinten lakó szomszédunk. Nem erre, nem ilyenre számítottunk, sokkal barátságosabb, megnyerőbb volt élőben, mint amilyennek a zörejeken és egyéb hangokon keresztül tapasztaltuk, majd elképzeltük. De ő volt az, nem is lehetett ebben kételkedni. Engedni kellett, hogy a korábbi benyomásainkat felülírja, hogy ő maga mutatkozzon be. Kicsit így vagyunk Istennel is, aki ezernyi módon jelzi, hogy él, létezik, hogy ott van a „felső szinten”. Szól a lelkiismeretünkön keresztül, a természet csodáin át, de az emberiség történetét látva is az ujjlenyomatával találkozhatunk lépten-nyomon. Az Ószövetség lapjai arról tanúskodnak, hogy időről-időre elküldött egy-egy embert, prófétákat például, hogy szóljanak róla és adják hírül a parancsait, intéseit vagy éppen az ígéreteit. Ám mindezek után úgy döntött, hogy személyesen jön el – éppenséggel inkább: jön le – hozzánk. Egy gyermek képében megszületik, megmutatja önmagát, feltárja előttünk, hogy mi is van a szívében, hogy mennyire szeret bennünket.

Meglátjuk? Észre vesszük? Felismerjük? Adj a Isten, hogy megtörténjen ez az áldott karácsonyi találkozás.

Szász Lajos

A Hálaadás Éve: karácsonyi gondolatok (gondnoki beszámoló)

„Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket,” Zsid. 3,7

Annyi minden történt velünk Húsvét óta, hogy az események sodrásában elmaradtak a Hírlevelek, de az év végén nem kerülhetjük el a visszatekintést. A Hálaadás Évének nyilvánította presbitériumunk ezt az esztendőt. Egyházunk zsinata pedig az Élő Ige Évének. Valóban élő Isten ígéje, ami élő és ható és megítél mindannyiunkat, olyan helyzetekbe hoz, amikre nem is gondoltunk. Idén nagyon sokszor eszembe jutott Ravasz László néhai püspökünk két gondolata. Először a februári kegyelmi ügy és annak méltatlan színvonalú testületi kezelése kapcsán: „Az élő gyülekezet elbírja a halott egyházat is.” Igen, ez egy vigasztaló gondolat. A gyülekezeti közösség az, ahol elsősorban tenni tudunk, a hatókörünkben van. Ha változást szeretnénk, akkor ezt egyénként és közösségként is magunkon kell kezdeni. Visky András, az Élő Ige Éve fővédnöke megszívlelendő gondolatokat fogalmazott meg erről szeptemberben és októberben a parokia.hu portálon.

Ahogy teltek a hónapok és kerestem azt, hogy a Hálaadás évében én személy szerint miért tudok hálát adni, akkor vált igazán fontossá Ravasz László másik gondolata: „Feladatunkat ma ebben látom: fel kell építenünk az élő gyülekezetből a megújult egyházat...” Hálát tudok adni azért, hogy élő gyülekezetünk van, aminek mind lelki mind anyagi szempontból számos jele van. A karácsonyi ünnepkör lehetőséget ad arra, hogy Jézus születésnapját ünnepeljük, hálát adjunk a tőle kapott áldásokért és keressük azt, hogyan tudjuk a napkeleti bölcsek példáját követve mi is a tőlünk telhető ajándékot lába elé tenni. Imádkozzunk egyházunk megújulásáért, a gyülekezetektől kezdve, le egészen a Zsinatig!

Presbitériumunk a februári munkatársi hétvégén új gyülekezeti küldetésnyilatkozatot fogadott el:

„Hisszük, hogy a gyülekezet Isten családja, mely Őt imádja és dicsőíti. Célunk, hogy növekedjünk az egymás iránti szeretetben, közösségben és Isten ismeretében. Vágyunk arra, hogy a bennünket is megújító, Jézus Krisztusról szóló evangéliumot (örömhírt) minél többeknek átadhassuk. Ezért a Szentlélek segítségével olyan közösséggé szeretnénk válni, amely áldozatos szeretettel szolgálja a környezetét, befogadó mindenki számára, és teret biztosít a hitbeli növekedéshez és jellembeli fejlődéshez.”

Az ősz folyamán gyülekezetünk istentiszteleti szavazás keretében döntötte el mottóját, ami azonos a templom bejárata feletti felirattal: „Tebenned bízunk eleitől fogva”. A gyülekezeti logó megújítása is folyamatban van.

A világban tovább folyik a háború Izraelben, Gázában, Libanonban és Ukrajnában is. Folyamatosan utaljuk a lelkészcsaládoknak is a támogatást és Pál Sándor testvérünk heti rendszerességgel gyűjti az igényeket és viszi a segítséget. A lelkészcsaládok köszönő levele megtalálható ebben a Hírlevélben is. Köszönöm a testvérek eddigi áldozatvállalását és kérjük a további rendszeres adakozást erre a célra! A munkában meghatározó Szabó Kata diakónusunk szolgálata is. Az ő fizetését is a rendszeres adakozók biztosítják. Fórizs István presbiternél lehet jelentkezni a diakónus fizetésének rendszeres támogatására.

Hálás vagyok intézményeink dolgozóinak odaadó munkájukért. Óvodánkban, általános iskolákban, gimnáziumunkban és Reformator Culina konyhánkban is sikeresen véget ért a 2023/24-es tanév és elindult a 2024/25-ös. Németh Tamás iskolalelkészünk Tárnokra költözött, egy missziói gyülekezet vezetését vette át. A vezető iskolalelkész munkakört szeptembertől Szőgyényi-Kovács Henrietta tölti be. Februárban kezdi meg újabb iskolalelkészünk, Pethő-Korpos Orsolya felelősségteljes szolgálatát. Kérem, támogassuk mindkettőjüket. Köszönöm az intézményi szülői közösségek támogatását, egyebek között a sikeres bálók megszervezését! Színvonalas ünnepség keretében valósult meg a gimnáziumi szalagavató is. Kérjük az érdeklődőket, hogy mindhárom intézménytípusba kezdjék meg a jelentkezést.

Templomunkban is örömteli változásokra került sor. A rossz állapotban levő orgonánk helyére a korábban az egyházkerületi székházban szolgáló korszerűbb hangszer került beépítésre. Megújult az iratterjesztés polcrendszerre és folyamatban van ott egy közösségi tér kialakítása is.

Noha vannak közösségi terek a templom körül, de meghatározóak az otthonokban tartott kiscsoport alkalmak is. Köszönöm azok odaadását, akik megnyitják otthonukat gyülekezetünk közösségei számára. Aki még nem tartozik ilyen körbe, kérem, keresse a lelkészeket, a presbitereket vagy egyszerűen írjon a (budapest-budafok@reformatus.hu) email címre.

Megváltozott istentiszteleteink rendje is. Vasárnaponként hónap közben reggel 8h30-kor orgonával kísért, 10 órától pedig zenekari szolgálattal vezetett istentiszteleten vehetünk részt. A hónap első vasárnapján 10 órakor tartunk úrvacsorás istentiszteletet a megszokott rendben a teljes gyülekezet számára. Várjuk a gyülekezeti tagok visszajelzését, javaslatait a lelkészek és a presbiterek felé az új renddel kapcsolatban.

Továbbra is hívjuk a havi ifjúsági istentiszteletekre a fiatalokat és köszönjük a szolgálók, különösen az 1Kor és az ifjúsági zenekar dicsőítő zenészeinek

áldozatvállalását. Hitoktatóink és beosztott lelkészeink szolgálata is eredményes a fiatalok között.

Kórusunk szeretettel várja az énekelni vágyókat a hétfő esti próbákra és a rendszeres templomi szolgálatra.

Köszönöm a rendszeres vasárnapi munkáját a hangosítást és az online közvetítést végző csapatnak; Balla Csaba szervezői munkáját a kenutúrák és a gyülekezeti kirándulás megvalósulásában; a Gazdasági irodánk áldozatos és eredményes munkáját, melyet Szalontay Károly koordinál.

Az adventi időszakban péntek reggelként tartottunk imaközösséget. Köszönjük a közreműködők odaadását. Minden hónap 2. vasárnapján reggel 9-kor imaközösség van a toronyszobában a gyülekezet növekedéséért Papp-Tóth Viola beosztott lelkész vezetésével.

Táboraink is szépen lezajlottak. Tavasszal Balatonszárszón tartottunk gyülekezeti hétvégét, amit jövőre előre láthatólag 2025-ben április 11-13. között, virágvasárnapra tervezünk! Egész nyáron zajlottak a gyerektáborok is. A többgenerációs gyülekezeti tábor idén augusztus 11-17. között Balatonszárszón volt, több, mint 200 résztvevővel. Jövőre az augusztus 17-23. közti hetet kaptuk meg. Kérjük a kicsiket és a nagyokat is, hogy jegyezzék elő a naptárunkban! Októberben mezőpaniti testvérgyülekezetünket fogadhattuk. Köszönöm a vezetők és a közreműködők munkáját.

Júniusban 9 felnőtt, októberben 16 tizenéves fiatal tett bizonyosságot hitéről a konfirmáció keretében. Köszönöm a felkészítő lelkészek munkáját. Hitoktatóinkat is köszönet illeti az intézményekben és a vasárnapi iskolában végzett szolgálatukért. Fontos tudni, hogy gyülekezetünk alapvető működését nem az állam biztosítja, hanem a gyülekezeti tagok adományaiból finanszírozzuk azt! Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Érdeemes összevetni adományunk nagyságát a nem feltétlenül szükséges egyéb kiadásainkkal (pl. üzemanyag, alkohol, dohányzás, szórakozás, stb.). Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot.

Hamarosan indul az 1% kampány is. Kérjük, hogy bátorítsák ismerőseiket (a nyugdíjasokat és azokat is, akik bármely okból nem fizetnek SZJA-t), hogy rendelkezzenek egyházunk és alapítványunk javára. Köszönjük annak a 169 támogatóknak, akik 2024-ben adójuk 1%-ával 2 422 675Ft-tal támogatták alapítványunkat!

Folyamatosan kövessük figyelemmel a www.feltamadas.hu honlapot és az ott található gyülekezeti naptárat.

Köszönöm minden egyes gyülekezeti tagunk támogatását és kérem, hogy a krisztusi buzdítással és intéssel támogassuk egymást a ránk következő esztendőben is.

„...buzdítjátok egymást minden egyes napon,...Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha azt a bizalmat, amely kezdetben élt bennünk, mindvégig szilárdan megtartjuk.” Zsid 3,13-14

Budafok, 2024. december 21.

Áldás! Békesség! – Istennek Dicsőség!

Mezőpaniton jártunk

Gyülekezetünk ajándékát a 360 db Bibliaolvasó kalauzt november 22-én négy fős küldöttségünk vitte és adta át nagy szeretettel a mezőpaniti testvérgyülekezetünknek.

Szász Lajos lelkészünk alábbi üdvözetét tolmácsoltuk.

„Áldás békesség! Kedves testvérek!

A Budafoki Református gyülekezet nevében nagy szeretettel köszöntöm a mezőpaniti testvérgyülekezetünk minden egyes tagját!

János apostol első levelének 2. fejezetében a 8-10. verseiben ezt írja:

"Viszont új parancsolatot írok nektek: azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy múlik a sötétség, és már fénylik az igazi világosság. Aki azt mondja, hogy a világosságban van, de gyűlöli a testvérét, az még mindig a sötétségben van. Aki szereti a testvérét, az a világosságban marad, és nincs benne semmi megbotránkoztató."

Érezzük nap mint nap, hogy mennyire szükségünk van a világosságra. Nem csupán az egyre rövidebb nappalok miatt, de a lelki értelemben is egyre sötétebb környezetünk miatt. Miközben háborúk, krízisek, különféle konfliktusok rázzák meg a világot, a keresztyén ember hittel vallja: "már fénylik az igazi világosság". Az igazi világosság, amely Krisztusban testet öltött. Az igazi világosság, melynek eljövételét éljük át újból minden egyes adventi, karácsonyi időszakban.

Sokan mégis azt mondják: a sötétségtől nem látják ezt a világosságot. Ugyan a világosság nem tőlünk jön, nem mi vagyunk a forrása, de az, hogy benne maradunk-e, valahol mégis rajtunk is múlik. Az apostol szerint az igazi világosság bennünk, rajtunk, a testvéri szereteten keresztül válik láthatóvá. Hálásak vagyunk azért, mert a mezőpaniti testvéreinkkel együtt tapasztalhatjuk meg Krisztus világosságát. Hálás szívvel emlékezünk vissza a néhány héttel ezelőtti találkozásra. Hálásak vagyunk Istennek értetek, testvéreink, mert nem csupán szerettek bennünket, hanem lehetővé teszitek, hogy mi is szeressünk titeket. Reméljük, hogy az ajándékba hozott bibliaolvasó kalauzok a Ti számotokra is Krisztus világosságát hozzák el. Kívánjuk, hogy legyen áldás a Szentírás olvasóin. Kívánjuk, hogy az elkövetkező hetek, az adventi készülődés időszaka és a karácsony ünnepe az igazi világosság megérkezéséről, mindent átható erejéről szóljon számotokra is.

Így kívánunk Istentől megáldott, békés karácsonyt minden mezőpaniti testvérünknek!

Szalontay Károly

Advent közösségben

Amikor kirándulni indulunk, bár van célunk, ahova szeretnénk megérkezni, csalódnánk, ha rögtön ott teremnének. Hiszen maga az út, minden megtett lépés éppen olyan fontos, mint a célba érkezés.

Advent idején a készülődés, a lelassulás, a várakozás olyan, mint amikor túrázás közben minden méterrel közelebb a cél, de odáig minden lépés áldást jelent. Hiszem, hogy aki az idején adventet a gyülekezet közösségében élte meg, áldásokban részesült. Milyen jó lenne meghallgatni mindenkit, hogy mik voltak azok a pillanatok, amikor éreztük a közösségben Isten jelenlétét...

Bár a csend, a befelé figyelés kiemelt ideje az advent, nekem ebben az évben az összefogásról, az együttműködésről szólt. Arról, hogy volt, aki kitalálta, megszervezte, felajánlotta, elhozta, odaadta, felemelte, előkészítette, lehajolt, felemelte, elmosta, megvette, énekelte, hangszeren kísérte, kivitte, feltette, elmondta, kinyitotta, megfőzte, felszolgált, elpakolta, megsütötte, kihangosította, feldíszítette, beengedte, elkészítette, megírta... öröm, hogy mindegyik mozzanat mellé több nevet is írhatnánk...

Volt összetört pohár és koszorú elem, volt családok minden tagját utolérő betegség és voltak mosolyok, találkozások, megható pillanatok.

Szeretnék kiemelni néhányat azokból az áldásokból, amiknek tanúja lehettem ezen az ünnepen. Az adventi koszorú készítésének alkalma november 30-án a nagy érdeklődésre tekintettel ismét két csoportban valósult meg. Milyen jó volt közös énekkel, áhítattal, imádsággal hangolódni advent első vasárnapjára. Ez a délután anya-lánya, anya-fia, szülők és gyermekek, testvér-testvér, nagymama-lánya-unokája együtt töltött minőségi ideje lehetett. A gyönyörű adventi koszorúk létrejöttéhez közösen kellett tervezni a családtagoknak, kiválasztani, megegyezni, egyetértésre jutni. Nekem külön öröm volt látni azokat a kreatív felnőtteket, akik nemrég annyi évesen készítették a koszorúkat, mint most gyermekeim, és azokat a kicsi gyermekeket, amekkorák az enyémekek voltak pár éve... Csoda látni, ahogy a gyermekek felnőnek és a generációk együtt alkotnak csodaszépet.

A nyugdíjasok szeretetvendégségén a kedvenc karácsonyi illatról, ízről, énekről, szokásról beszélgetve bizonyágtételre is volt lehetőség. A gyönyörű karácsonyi versek mellett hallhattuk, hogy egy téves telefonhívást is felhasználhat Isten, hogy bekopogva az ismeretlen szomszédhoz, egymás felé vezesse lépteinket és szívünket.

Az adventi gyertyagyújtások örömteli felismerése, hogy a gyülekezetünk területén lévő összes iskolából érkeztek családok ezekre a délutánokra. Néhány pillanat a gyertyagyújtásokról:

- Mikor első vasárnap már elfogyott a kakaó és kalács, akkor is folytatódtak a beszélgetések.
- Amikor második vasárnap az anyukák a cukormáz titkát kérdezték, és annyi mézeskalács érkezett, hogy a zsúfolásig megtelt gyülekezeti teremben mindenki kedvére alkothatott, az a nagymama is, aki életében először díszített mézeskalácsot.
- Amikor a gyermekem megmutatta, hogy a templomunk előtti fenyőfát a harmadik vasárnapon elkészített alkotásokkal díszítették.

- A negyedik vasárnapon gyertyagyújtás után együtt kiléptünk a templom előkertjéből és énekelve indultunk a „szomszédok felé” a Leányka utcára. A vilamosok, a közlekedés zaja mellett, hőszállingózás közben felhangzott Isten dicsérete, Jézus születésnek örömhíre...

Mentünk és karácsonyi énekekkel dicsértük az Urat. Megálltunk és énekelünk. Szerintem nemcsak a havazás érkezett meg...

Megállni együtt Isten előtt, őt dicsérni. Adventi estéken otthon a családdal, gyönyörködve a közösen megálmodott koszorú fényeiben.

Együtt a templomban, az előkertben, az utcán. Advent közösségben.

Számodra mi volt 2024. adventjének pillanata?

Papp-Tóth Viola

Szeretet-adományok

2024 április 10.-ére virradó éjszaka tragikus körülmények között elhunyt Bíró István, a Madéfalvi Református Missziós Egyházközség lekipásztora.

Özvegye, három, félárván maradt gyermeke és születendő babája maradt hátra.

Megsegítésükre adományokat gyűjt az Erdélyi Református Lelkészszerkezleti Szövetség. Bardócz Csaba a Szövetség elnöke tájékoztatást adott a Bíró család megsegítésére szánt gyűjtésről.

Hálával és köszönettel a szívünkben szeretnénk röviden beszámolni a Bíró István családjának gyűjtött adományokról. Az özvegyen maradt feleség és a négy gyermek számára meghirdetett adakozást a korábbi időponthoz képest meghosszabbítottuk, mert többen jelezték, hogy később tudják, vagy szeretnék az adakozást megszervezni. Az összegyűlt adományokból május hónapban átutaltunk 820.000 lej Krisztinának, amiből sikerült otthont vásárolniuk maguknak. Azóta november végéig, további 320.000 lej gyűlt össze, amelyet a múlt héten átutaltunk a családnak. Javasoltuk, hogy ebből az összegből hozzanak létre egy tartalékalapot, amelyhez szükség esetén hozzá tudnak nyúlni. A végső döntést rájuk bízva azt is tanácsoltuk, hogy olyan befektetésben gondolkodjanak, amely növeli az értékét, és ha lehet, havonta jövedelmet is termel. A javaslatot elfogadták, és már meg is vásároltak Csíkszeredában egy garzonlakást. Korábban többen jelezték, hogy az év végén még gyűjtenének a Bíró család számára. Ezért az a döntés született, hogy csak karácsony után zárjuk le a gyűjtést.

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy ez mindannyiunk összefogásának, hozzáállásának eredménye.

Áldott adventi időszakot kívánunk mindenkinek !

Bardócz Csaba

A Budapest-Budafoki Református Egyházközség önálló gyűjtést szervezett a család számára. Az özvegyel, Krisztinával személyes találkozás alkalmával vettük fel a kapcsolatot. Ígéretünk szerint az adományokból minden hónapban a saját számlájára utalunk 30.000.- forintot.

November végéig 831.000 Ft felajánlott adomány érkezett.

Az Erdélyi Református Lelkészszerkezleti Szövetséghez hasonlóan gyülekezetünkben is lezárjuk a gyűjtést 2024. dec. 31.-én. A meglévő összeg erejéig folyamatosan utaljuk a 30.000.- forintot.

Köszönjük az adakozást, és kívánunk mindenkinek Istentől megáldott békés karácsonyt!

Szalontay Károly

Köszönő levelek a Kárpátaljára küldött támogatásokért

Kedves Támogatóink!

Ezúton is szeretném megköszönni anyagi támogatásukat, amely az én családomat is segíthette az utóbbi időben. Nagymuzsalyban, Kuklyában végzek szolgálatot a helyi református gyülekezetekben 13 éve, és fél éve a guti gyülekezetben is. Nagymuzsalyban lakom a gyülekezet parókiáján, a feleségemmel Baksa Renátával és két gyermekünkkel Nimród-Zsolttal (5. osztályos tanuló lesz idén) illetve Emiliával (7. osztályban kezdi az évet). A feleségem a helyi középiskolában tanít biológiát és földrajzot.

A háború kitörése hirtelen ért mindnyájunkat. A kezdeti pánikhangulat arra készítetett sokakat, hogy összepakoljanak egy bőröndnyi holmit és elmeneküljenek Kárpátaljáról. A feleségem is így tett, de én nem tudtam volna jó szívvel itt hagyni a gyülekezeteket és a szüleimet, akik idős nagymamámat illetve beteg húgomat gondozik. Amikor a feleségem látta, hogy hajthatatlan vagyok, akkor ő is kipakolt és úgy döntött, hogy együtt fogunk szembenézni ezzel a helyzettel. Már kezdetektől kaptunk Istentől igei biztatásokat, amelyekre nagy szükségünk is volt. A gyülekezeteink rövid időn belül vészesen megfogyatkoztak, amely az anyagiakra, a fizetések időben való kiadására, a csökkenő perselypénzekre is kihatottak. A Püspök úr látta már az elejétől a lelkészek bizonytalan anyagi helyzetét és igyekezett támogatókat keresni ennek kiküszöbölésére. Istennek hála ez sikerült is. Az önök támogatásának köszönhetően, sokkal biztosabb az anyagi hátterünk. Tudjuk azt, hogy ha esetleg a gyülekezetben nem tudják egy-egy hónapban kiadni a fizetést, akkor is van egy plusz támogatás, amire számíthatunk. A háború kitörése óta mindennek drasztikusan felment az ára, de a fizetésünk nem emelkedett ehhez mérten. Hálásak vagyunk Istennek, hogy nagylelkű adományaik által kompenzálódik ez a hiány.

Isten áldása kísérfje továbbra életüket, szolgálatukat és a Budafoki Református Egyházközség minden tagját!

Testvérfi köszöntéssel:

Baksa Zsolt, református lelkész

Alulírott, hetenyi református lelkipásztor, ezúton szeretném családom nevében megköszönni irántunk érzett és tettekben is tanúsított szeretetüket. Hálás szívvel köszönjük az imádságaikat és a háború kezdete óta hónapokon keresztül eljuttatott pénzbeli adományukat családuknak számára. Nagy segítséget jelentett ez számunkra. Isten kegyelméből négy gyermekünk van, három lány és egy fiú. Eszter lányunk negyedikes a Debreceni Orvostudományi Egyetemen, Erzsébet lányunk negyedikes a Debreceni Egyetem Gyógypedagógiai karán, Albert fiúunk a Nyíregyházi Egyetem testnevelési és edző szakon harmadikos és Jázmin lányunk, aki 11 éves a Nagydobronyi Református Líceumban 6. osztályos tanuló. A háború mindenkit megvisel lelkileg és anyagilag is. Anyagi támogatásuk nagyban hozzájárult gyermekeink tanulmányaihoz és családuknak anyagi terhének enyhítéséhez. Jól eső érzés, hogy vannak testvéreink az Úr Jézusban, akiknek fontosak vagyunk és szeretettel mellénk állnak próbatételünk ideje alatt.

A hetenyi gyülekezet létszáma 25 évvel ezelőtt 675 fő volt, napjainkban pedig 350 körül van. Néhány éve elindult a kiöregedés felé. Az okok között az első nem az elvándorlás, hanem a születés és elhalálozás közötti különbségből adódik. Természetesen a Covid és a háború az elmúlt négy évben felerősítette ezt a folyamatot. Jelenleg a 350-en főből közel 100-an vannak külföldön, főleg férfiak és fiúk. A háború lelkileg sokakat megvisel, de nem tehetünk mást, mint türelemmel hordozzuk és várjuk a végét. A gyülekezetben minden alkalmat megtartunk, mint korábban. Nagyon hálásak vagyunk

Istenünknek, mert a falunkból eddig nem vittek el senkit a harctérre és nem kellett meghalnia értelmetlenül. Itt a tóháti határmentén minden út le van zárva egyik irányba és csak a határőrök engedhetnek folytatni utunkat. Emiatt az itthon maradt férfiak nem tudnak munkát vállalni, mert félnek, hogy ezeken a posztokon elfogják és viszik egyenesen a háborúba őket. Viszont így nincs bevételük. Szóval nem egyszerű a helyzet. Mindenki próbálja beosztani a kis pénzét és a szükségeset megvenni. Az asszonyok gyermekekkel, majd minden hétvégén mennek át Magyarországra a férfiakhoz, hogy találkozzanak.

Nemrég egyik istentiszteletükön a Mózes 2 könyvéből a 17. részből volt a történet, amikor Mózes, Áron és Húr a hegyen imádkoztak, Józsué és a nép a völgyben harcolt. Ebben az időben különösen fontos, még ha fáradságos is az imaharc, de mi ezzel a fegyverrel vívjuk ezt a háborút és hisszük, hogy Istenünk győzelmet ad. Erre bátorított az ige, hogy egységesen csodálatos győzelemben részesít Istenünk. Mi ezt tapasztaljuk meg ebben az időben is. Isten áldását kívánjuk életükre!

Hetyen, 2024. 08. 20.

Testvéri szeretettel

Cseresznye Albert lelkipásztor

□□□□

Szeretnénk a kedves testvéreknek megköszönni azt a támogatást, amit családuknak nyújtottak. Nagyon nagy segítség volt ez.

Néhány mondatban rólunk.

Kárpátalján, Tiszapéterfalván élünk. Két gyülekezetben végzek lelkipásztori szolgálatot Tiszapéterfalván és Tiszabökényben.

Isten kegyelméből 3 gyermeket nevelünk. Eszter lányunk 22 éves, Debrecenben egyetemi hallgató, másod éves pszichológia szakon. Hanna lányunk most kezdi az egyetemet Budapesten, az ELTE Gyógypedagógia karán. Hála az Úrnak, a lányok már egyre önállóbbak. Attila fiúnk 14 éves. Az Úr egy különleges utat készített családuknak az Ő életén keresztül. Fiúnk középsúlyos értelmi akadályozott. Nem beszél, de nyugodt természetű gyermek. Fejlesztése szempontjából döntöttünk úgy 2015 őszén, hogy Magyarországon próbáljuk meg fejlesztését egy speciális óvodában. Ez ideig hetente vittük Nyíregyházára és Mátészalkára, de a hajnali indulás és a határon történő több órás sorban állást követően fiunk nem volt partner a foglalkozáson.

Én idehaza szolgállok. Így a tanév folyamán családuknak részben Magyarországon tartózkodik, mivel Attilánk fejlesztése és egészségügyi ellátása szempontjából ez így szükséges. Attila speciális gyógycipőben jár, de ennek ellenére annyira romlik a járáskészsége, hogy műtétre van szüksége. Májusban fogászati beavatkozáson voltunk, melyet vele csak altatásban tudnak elvégezni. Ez az idő közel három óra volt.

Imádkozva, az Úrban bízva, nap mint nap Tőle kérve a vezetést haladunk tovább....

Támogatásuk családuknak számára sokat jelentett, amit nagyon szépen köszönünk!

Áldja meg az Úr a Testvéreket, szolgálatukat, gyülekezetüket.

Köszönettel és testvéri köszöntéssel a

Péterfalva, 2024. augusztus 15.

Hunyadi család

□□□□

Áldás, békesség!

Cserniga Gyula vagyok, jelenleg a beregszászi gyülekezetben és a kórházmisszióban szolgállok. Feleségem Szemere Judit, szintén a beregszászi gyülekezet lelkésze, bár jelenleg gyermeknevelési szabadságon van. Családuknak Isten három gyermekkel áldotta meg: Erzsébet 6 éves, Julianna 4 éves, Máté 1 éves.

A gyülekezetben 3 lelkész házaspár teljesít szolgálatot, vezető lelkipásztor Taracközi Ferenc. A gyülekezetnek körülbelül ezer egyházfenntartói járulékot fizető tagja van. Bár a

nagyobb gyülekezetek közé tartozunk itt Kárpátalján, de itt is erősen érződik, hogy a háború kitörése óta fogy a gyülekezet, sajnos sok tagunk - köztük presbiterek is - külföldön tartózkodnak. A háború kitörését követő sokk után újra kellett szervezni a gyülekezeti életet. Önkéntes asszony testvérek mérték fel, hogy egyáltalán kik maradtak itthon.

Igyekszünk különös figyelmet fordítani az idősekre, egyedülállókra. Szinte minden családban vannak olyan férfiak, akik nem merik elhagyni otthonukat, vagy kockázatot vállalva járnak dolgozni. Ez lelkileg nagyon megterhelő időszak. Az árak sajnos szinte folyamatosan emelkednek akár az üzemanyagra, élelmiszerekre, ruházatra, tüzelőre gondolunk. Időről időre komolyabb áramszünetekkel is számolni kell.

Bizakodva tekintünk a jövő felé, törekszünk arra, hogy a gyermekek és fiatalok minél kevesebbet érezzenek, tapasztaljanak a háború következményeiből. Legyen lehetőségük arra, hogy kiszakadjanak és lelkileg feltöltődjenek. A legkisebbektől a legidősebbekig alkalmak széles rétegével várjuk, erősítjük az ittmaradottakat.

Isten megtartó erejét tapasztaljuk naponként, amely megtart a hitben.

Ebben a helyzetben mindennemű anyagi támogatás igen nagy segítség, akár a gyülekezet részére, akár személyes célokra érkezik. Így köszönjük meg a budafoki gyülekezet támogatását is, amely megkönnyíti a mindennapokat. Az Önök támogatásával legutóbb kisebb lányunknak vásároltunk biciklit, amelyre már régen vágyott.

Isten áldja a gyülekezet életét, kérjük, hordozzanak bennünket imáikban, s kérjük közösen a mi Urunkat, hogy mihamarabb béke legyen az országban.

Tisztelettel:

Cserniga Gyula

Mecséry Károly, a Nagypaládi Református Egyházközség lelkipásztora ezúton szeretném családom nevében is megköszönni Budafoki Református Egyházközség által számunkra juttatott anyagi támogatást. Urunk áldását kérjük minden kedves támogató életére, szolgálatára.

A Nagypaládi Református Egyházközség jelenleg körülbelül 800 tagot számlál. Sajnos a háború miatt folyamatos az elvándorlás. Nagypalád a mai napig szín magyar község. Az itt élők 90%-a református. Az Ukrán-Magyar-Román hármashatár csücskében található zsákfalú az egykori Palágyság nevű tájegység része. Botpalád és Kispalád az Anyaországban található. Magyar óvoda, iskola és művészeti iskola működik Nagypaládon, melyek megőrzése egyre nagyobb kihívást jelent számunkra. Gyülekezetünk aktív hitéletet folytat. Nagy hangsúlyt fektetünk a gyermek és ifjúsági munkára, a szenvedélybetegeket mentő misszió támogatására és a nőszövetség szolgálatára. A gyülekezetünk Szeretet Konyháján 1 éve, heti két alkalommal készül 35 rászoruló számára bőséges ebéd. A nagypaládi református templom (épült 1913-ban) Kárpátalja legjelentősebb neogótikus épülete 700 ülőhellyel.

Családunkról röviden. Párom Mecséry Mónika egészségügyi asszisztens 24 éve hűséges segítőtársam a gyülekezet életében is. Hitoktatóként, gyermekmunkásként, ha kell kántorként is szolgál. Az Úr 4 gyermekkel áldott meg bennünket. Regina lányunk az ELTE Gyógypedagógia Mesterképzésén a jövő esztendőben szerez diplomát. Abigél lányunk pedig Beregszászban óvodapedagógusi diplomát. Mirjám és Ágnes lányunk a Péterfalvi Református Líceum diákjai.

A háború a gyülekezet anyagi életére negatív hatást gyakorol. A családfenntartó férfiak - a folyamatos sorozás miatt - nagyrészt Magyarországra telepedtek. Az elmúlt időkben sok feleség és gyermek is elköltözött. Az itthon maradtak többnyire 35-40 ezer forintnak megfelelő nyugdíjból próbálnak a háborús inflációban túlélni. Ezt érezzük az adakozáson. A gyülekezet számára az energia árak jelentős emelkedése nem teszi lehetővé tartalék képzését. Így régi fizetéssel megváltozott helyzetben kell gazdálkodnunk.

Mivel gyermekeink mindnyájan tanulmányokat folytatnak illetve idős, beteges szüleinket is támogatjuk, így az Önök segítségnyújtása jelentős a családjuk számára. Ezúton szeretnénk megköszönni anyagi áldozatvállalásukat és imádságaikat. Urunk áldását kérve életükre szolgálataikra, testvéri szeretettel:

Nagypalád, 2024. augusztus 26.

a Mecséry család

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: + 36 30 165 9633
E-lel: budapest-budafok@reformatus.hu
Lelkipásztor: Szász Lajos
Iskolalelkészek: Szőgyényi-Kovács Henrietta
Beosztott lelkészek: Jani Lívía,
Papp-Tóth Viola,
Szászné Lázár Csenge
Főgondnok: Németh Géza
Diakónus: Juhászné Szabó Kata
Hitoktatók: Domján-Kisgergely Krisztina
Pajzsné Lévy Réka, Váradiné Sipos Judit
Honlapunk:
<http://www.feltamadas.hu>